

Nr 775

Av herr **Hübinette**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 36, med förslag till smittskyddslag, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1004 i Andra kammaren)

Kungl. Maj:t har i proposition nr 36 föreslagit ett sammanförande av lagen angående åtgärder mot utbredning av könssjukdomar, epidemilagen och tuberkulosförordningen till en smittskyddslag. Detta steg mot en större enhetlighet i lagstiftningen om smittsamma sjukdomar hälsar jag med tillfredsställelse. Dock torde flera, ur allmän synpunkt påtagliga, brister komma att vidlåda förslaget i den form Kungl. Maj:t framlagt det. Så t. ex. berörs inte det förebyggande skyddet på ett tillfredsställande sätt. Ett ovedersägligt faktum, som inte närmare behandlats i förslaget, är att smittriskerna vid allmänfarliga sjukdomar är mer eller mindre påtagliga beroende på inom vilka yrken smittbärarna arbetar. Det är således alldeles klart att smittbärare inom yrken, som innebär livsmedelshandling av något slag, utsätter omgivningen för särskilt stora smittrisker.

Visserligen finns det en särskild livsmedelsstadga, som i viss mån tar upp denna problematik. Livsmedelsstadgan kan dock inte anses vara tillfyllest då det gäller att förhindra smittspridning. Sådan spridning har ofta nog hunnit fortgå en längre tid innan man upptäcker att person, verksam med livsmedelshandling av något slag, är behäftad med sådan sjukdom eller smitta, som avses i livsmedelsstadgan. Främst inom restaurangväsendet har det visat sig uppstå stora smittrisker, då kontrollen av de anställda är bristfällig. Särskilt bland relativt nyinvandrad arbetskraft, som för övrigt ofta får restauranganställningar av olika slag, har man t. o. m. funnit tuberkulösa smittbärare.

I motioner till förra årets riksdag togs frågan upp om obligatorisk hälsokontroll av utländsk arbetskraft, som söker restaurangarbete. Av allmänna beredningsutskottets utlåtande nr 27/1967, i anledning av dessa motioner, framgår att dåvarande medicinalstyrelsen ansåg att man kunde överväga att inte medge arbetsanställning förrän den arbetssökande undergått läkarundersökning och företett läkarintyg härom på av medicinalstyrelsen fastställt formulär. Det framgår vidare av utskottsutlåtandet att arbetsmarknadsstyrelsen ansåg det angeläget att alla arbetstagare inom restaurangnäringen och livsmedelstillverkningen — såväl svenskar som utlänningar — blev föremål för hälsokontroll och att kontrollen förnyades med jämna mellanrum. LO uttalade i detta sammanhang till utskottet att man delade motionärernas uppfattning när det gäller kraven på

utredning om möjligheter att anordna hälsokontroll för utländsk arbetskraft med målsättningen att eliminera risker för smittspridning inom framför allt livsmedelshanterings- och serviceyrken.

Enligt min uppfattning skulle det vara en verkningsfull insats i smittförebyggande syfte att införa obligatorisk hälsoundersökning i samband med anställning inom restaurangbranschen. De närmare omständigheterna kring den hälsoundersökning som skulle krävas samt kostnadsfrågan torde närmast vara en uppgift för socialstyrelsen och arbetsmarknadsstyrelsen att ta ställning till.

Enligt 32 § i den föreslagna smittskyddslagen skall Kungl. Maj:t, eller myndighet som Konungen bestämmer, äga rätt att förordna om särskilda åtgärder för att förhindra att smittsamma sjukdomar föres in i riket eller sprides till utlandet. Det vore ytterligt värdefullt om denna rätt bl. a. utnyttjades till att särskilt minska riskerna för allmänfarliga sjukdomar, eller smitta av sådana, bland restauranganställda.

Emellertid inskränker sig 32 § till sådana fall där smittsamma sjukdomar kan förväntas spridas över landets gränser. Jag kan inte finna något skäl varför Kungl. Maj:t inte samtidigt ges möjligheter förordna om särskilda åtgärder för att förhindra att smittsamma sjukdomar sprides inom riket, utöver vad i 11 och 13 §§ föreslås stadgas. Mot bakgrunden av redan befintlig och föreslagen lagstiftning samt med hänsyn till att insatserna för att förhindra smittspridning ofta måste vara snabba för att vara effektiva måste en utvidgning av 32 § till att gälla också åtgärder mot smittspridning innanför landets gränser anses vara befogad.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte

1. antaga det till propositionen nr 36 fogade förslaget till smittskyddslag med den ändringen att 32 § erhåller följande lydelse:

32 §.

Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer kan förordna om särskilda åtgärder för att förhindra att smittsamma sjukdomar föres in i riket eller sprides i riket eller till utlandet.

2. uttala att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om införande av obligatorisk hälsokontroll för anställda inom restaurangnäringen.

Stockholm den 12 mars 1968

Gunnar Hübinette (h)